

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Un Ferrari de 18 quirats

La història. Nova York, ara. Un grup d'empleats del gratacels 'The Tower', capitanejats per Josh, s'han quedat sense el fons de pensions per culpa d'un tauró de les finances que, a més, viu en un àtic de luxe a l'edifici, això sí, en arrest domiciliari, tot esperant burlar la llei.

La pel·lícula. Des que 'Rufufú' (1958) de Mario Monicelli, 'Atraco a las 3' (1962) de José M. Forquè i 'Supergolpe en Manhattan' (1971) de Sidney Lumet combinaven el thriller d'atraca-ment amb la comèdia costumista, el subgènere ha conegut tardes de tots els colors. Ara s'enlaira 'Un golpe de altura' amb voluntat d'afegir-se al corrent popular (i populista) de passar comptes amb els facinerosos de guant blanc com, per buscar referents ianquis, l'estafador Bernard Madoff. A què espera el cinema catalanet justicier, a fer tres quarts del mateix amb el Fèlix Pillet (ai, Millet!) del Palau de la Música (enfadosa) Catalana?.. Anem per feina. El videoclip Brett Ratner (Miami Beach, 1969) posa ritme trepidant a la comèdia-thriller protagonitzada per una rècula d'stars ianquis del calibre del sempre clown cara blanca Ben Stiller, de l'etern peterpan Matthew Broderick, i què dir del mestre sorrut Alan Alda. Per arrodonir la funció, fins i tot Eddie Murphy es parodia a si mateix, en un ajustat

exercici de falsa modèstia. Al llarg i a l'ample del film, s'imposa una llei bíblica: allò del l'ull per ull i etcètera. El quid de la qüestió vindicativa, deixa amb el cul a l'aire el sistema judicial nord-americà i el seu aparell tecnòcrata, sempre atent a l'enginyeria legalista, és a dir, a que qui paga (bons advocats) acaba escapolint-se de la llei, tan miop ella! 'Un golpe de altura' no marcarà, ni ho pretén, un abans i un després del seu visionat. Uns i altres juguen a entre-

Un golpe de altura

Director: Brett Ratner.
Intèrprets: Ben Stiller,
Eddie Murphy, Matthew
Broderick, Téa Leoni, Alan
Alda. EUA, 2011. 104'. JC
Alpicat, Lauren Lleida.

tenir el personal, marejant la perdiu amb cops d'efecte còmics i d'accions alternatives, que desafien la llei de la gravetat, tan física, com dramàtica.

La imatge. El Ferrari d'or de 18 quirats basculant a cent metres del terra, penjat d'un fil d'acer.

La frase. 'Qui riu l'últim, se'n fot de les lleis', aboca l'indignat Josh al magnat mangant. És la justícia poètica del cinema!

La recomanació. Consumidors de comèdies costumistes a cops de thriller.